

42000A0712(01)

C 197/3

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

12.7.2000.

KONVENCIJA**par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību**

Šīs konvencijas AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES, Eiropas Savienības dalībvalstis,

ATSAUCOTIES uz Padomes aktu, ar ko pieņem Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās,

VĒLOTIES uzlabot Savienības dalībvalstu tiesisko sadarbību krimināllietās, neskarot normas, kas aizsargā personisko brīvību,

NORĀDOT UZ dalībvalstu kopīgo ieinteresētību nodrošināt dalībvalstu savstarpējās palīdzības ātru un efektīvu sniegšanu atbilstīgi attiecīgo valstu tiesību aktu pamatprincipiem un ievērojot personas tiesības un principus, ko nosaka 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija,

IZSAKOT uzticību savu tiesisko sistēmu uzbūvei un darbībai un visu dalībvalstu spējai nodrošināt taisnīgu tiesu,

APŅEMOTIES papildināt 1959. gada 20. aprīļa Eiropas Konvenciju par savstarpējo palīdzību krimināllietās un citas šajā jomā spēkā esošās konvencijas ar Eiropas Savienības konvenciju,

ATZĪSTOT, ka minēto konvenciju noteikumus joprojām piemēro visiem jautājumiem, uz ko neattiecas šī konvencija,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka dalībvalstis uzskata tiesiskās sadarbības nostiprināšanu par svarīgu, vienlaikus turpinot piemērot proporcionalitātes principu,

ATGĀDINOT, ka šī konvencija reglamentē savstarpējo palīdzību krimināllietās, pamatojoties uz 1959. gada 20. aprīļa konvenciju,

TĀ KĀ šīs konvencijas 20. pants attiecas uz dažiem īpašiem stāvokļiem telekomunikāciju sakaru pārtveršanā, tomēr neskarot citus šādus stāvokļus, uz kuriem šī konvencija neattiecas,

TĀ KĀ stāvokļiem, uz ko neattiecas šī konvencija, piemēro starptautisko tiesību vispārīgos noteikumus,

ATZĪSTOT, ka šī konvencija neietekmē dalībvalstu to pienākumu izpildi, kas attiecas uz kārtības un likumības uzturēšanu un iekšējās drošības sargāšanu, un ka saskaņā ar 33. pantu Līgumā par Eiropas Savienību katra dalībvalsts pati nosaka, ar kuriem nosacījumiem tā uzturēs kārtību un likumību un sargās iekšējo drošību,

IR VIENOJUŠĀS PAR ŠĀDIEM NOTEIKUMIEM.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Saistība ar citām konvencijām par savstarpēju palīdzību

1. Šīs konvencijas mērķis ir papildināt šādu dokumentu noteikumus un atvieglot to piemērošanu Eiropas Savienības dalībvalstīs:

- a) 1959. gada 20. aprīļa Eiropas Konvencija par savstarpēju palīdzību krimināllietās, turpmāk "Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencija";
- b) Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 1978. gada 17. marta Papildu protokols;
- c) noteikumi par savstarpēju palīdzību krimināllietās 1990. gada 19. jūnija Konvencijā par 1985. gada 14. jūnija Šengenas līguma izpildi, pakāpeniski atceļot kontroli uz kopīgajām robežām (turpmāk "Šengenas līguma izpildes konvencija"), ko neatsauc, ievērojot 2. panta 2. punktu;
- d) 2. nodaļa 1962. gada 27. jūnija Līgumā par izdošanu un savstarpēju palīdzību krimināllietās starp Beļģijas Karalisti, Luksemburgas Lielhercogisti un Nīderlandes Karalisti, kurā grozījumi izdarīti ar 1974. gada 11. maija protokolu (turpmāk "Beniluksa līgums"), attiecībās starp dalībvalstīm, kas ir Beniluksa Ekonomikas savienības dalībnieces.

2. Šī konvencija neietekmē labvēlīgāku noteikumu piemērošanu divpusējos vai daudzpusējos līgumos starp dalībvalstīm vai, kā paredzēts Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 26. panta 4. punktā, tos savstarpējās palīdzības pasākumus krimināllietās, par kuriem panākta vienošanās, pamatojoties uz vienotiem tiesību aktiem vai īpašu sistēmu, kas paredz savstarpējās palīdzības pasākumu savstarpēju piemērošanu dalībvalstu attiecīgajās teritorijās.

2. pants

Noteikumi, kas attiecas uz Šengenas normām

1. Konvencijas 3., 5., 6., 7., 12. un 23. panta noteikumi un 15. un 16. panta noteikumi, ciktāl tie attiecas uz 12. pantu, un 1. panta noteikumi, ciktāl tie attiecas uz minētajiem pantiem, paredz pasākumus, ar ko groza vai paplašina noteikumus, kas minēti A pielikumā Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes starpā noslēgtajā nolīgumā attiecībā uz šo valstu asociēšanu Šengenas normu ⁽¹⁾ ieviešanā, piemērošanā un papildināšanā.

2. Ar šo atceļ Šengenas līguma izpildes konvencijas 49. panta a) punkta, 52., 53. un 73. panta noteikumus.

3. pants

Tiesvedība, kuras sakarā arī ir sniedzama savstarpēja palīdzība

1. Savstarpēju palīdzību arī sniedz, ja pārvaldes iestādes ceļ prasību par rīcību, kas ir sodāma saskaņā ar pieprasītājas vai pieprasījuma saņēmējas valsts, vai abu šo valstu likumiem, jo ir pārkāptas tiesību normas, un ja lēmums var būt par pamatu prasības iesniegšanai tiesā, kam ir piekritība krimināllietās.

2. Savstarpēju palīdzību arī sniedz saistībā ar krimināllietām vai 1. punktā minēto tiesvedību, kas attiecas uz pārkāpumiem, par kuriem pieprasītajā dalībvalstī var saukt pie atbildības juridisku personu.

⁽¹⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

4. pants

Savstarpējās palīdzības pieprasījumu izpildes formalitātes un procedūras

1. Sniedzot savstarpēju palīdzību, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts ievēro formalitātes un procedūras, ko īpaši norāda pieprasītāja dalībvalsts, ja vien šajā konvencijā nav paredzēts citādi, un ar noteikumu, ka šīs formalitātes un procedūras nav pretrunā pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību pamatprincipiem.
2. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts izpilda palīdzības pieprasījumu pēc iespējas ātrāk, ņemot vērā pieprasītājas dalībvalsts norādītos procedūras termiņus un citus termiņus. Pieprasītāja dalībvalsts sniedz termiņa pamatojumu.
3. Ja pieprasījumu nevar izpildīt saskaņā ar pieprasītājas dalībvalsts noteiktajām prasībām vai to nevar izpildīt pilnībā, pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādes tūlīt informē pieprasītājas dalībvalsts iestādes un dara zināmus nosacījumus, ar kādiem pieprasījumu varētu būt iespējams izpildīt. Pieprasītājas dalībvalsts un pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādes pēc tam var vienoties par turpmāku rīcību pieprasījuma sakarā, vajadzības gadījumā pakļaujot šo rīcību minēto nosacījumu izpildei.
4. Ja paredzams, ka nevarēs ievērot pieprasītājas dalībvalsts noteikto pieprasījuma izpildes termiņu, un ja 2. punkta otrajā teikumā minētajā pamatojumā nepārprotami norādīts, ka jebkurš kavējums būtiski kaitēs pieprasītājā dalībvalstī notiekošajai tiesvedībai, pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādes tūlīt dara zināmu paredzamo laiku, kas vajadzīgs pieprasījuma izpildei. Pieprasītājas dalībvalsts iestādes tūlīt dara zināmu, vai pieprasījums tomēr paliek spēkā. Pieprasītājas dalībvalsts un pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādes pēc tam var vienoties par turpmāku rīcību pieprasījuma sakarā.

5. pants

Tiesvedības dokumentu sūtīšana un piegāde

1. Tiesvedības dokumentus, kas paredzēti personām citas dalībvalsts teritorijā, katra dalībvalsts nosūta pa pastu tieši šīm personām.
2. Tiesvedības dokumentus var sūtīt ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu starpniecību tikai tad, ja:
 - a) tās personas adrese, kam dokuments paredzēts, nav zināma vai ir neskaidra, vai
 - b) pieprasītājas dalībvalsts attiecīgās procesuālo tiesību normas pieprasa pierādījumus, ka dokuments ir piegādāts adresātam, un tie nav pierādījumi, ko var iegūt no pasta, vai
 - c) dokumentu nav bijis iespējams piegādāt pa pastu, vai
 - d) pieprasītāja dalībvalsts ir pamatojusi apsvērumus, ka pasta sūtījums būs neefektīvs vai ir nepiemērots.
3. Ja ir iemesls uzskatīt, ka adresāts nesaprot valodu, kādā ir sastādīts dokuments, šis dokuments vai vismaz šā dokumenta vissvarīgākās daļas ir jāpārtulko tās dalībvalsts valodā (vienā no valodām), kuras teritorijā uzturas adresāts. Ja iestāde, kas izsniegusi tiesvedības dokumentu, zina, ka adresāts saprot tikai kādu citu valodu, šis dokuments vai vismaz šā dokumenta vissvarīgākās daļas ir jāpārtulko attiecīgajā valodā.
4. Jebkuram tiesvedības dokumentam pievieno paziņojumu, kurā norāda, ka adresāts var saņemt informāciju par savām tiesībām un pienākumiem attiecībā uz šo dokumentu no dokumenta izsniedzējas iestādes vai no citām iestādēm attiecīgajā dalībvalstī. Uz minēto paziņojumu attiecas arī 3. punkts.
5. Šis pants neietekmē Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 8., 9. un 12. panta un Beniluksa līguma 32., 34. un 35. panta piemērošanu.

6. pants

Savstarpējās palīdzības pieprasījumu nodošana

1. Savstarpējās palīdzības pieprasījumus un 7. pantā minēto spontāno informācijas apmaiņu sagatavo rakstiski vai izmanto jebkuru līdzekli, ar ko var iegūt rakstisku dokumentu apstākļos, kas ļauj saņēmējai dalībvalstij noteikt tā autentiskumu. Tiesu iestādes, kas attiecīgajā teritorijā ir kompetentas iesniegt un izpildīt šādus pieprasījumus, iesniedz šos pieprasījumus tieši viena otrai, un atbildes sniegšana notiek tāpat, ja vien šis pants neparedz citādi.

Kompetentās tiesu iestādes var tieši apmainīties ar jebkuru informāciju, ko dalībvalsts paredz attiecībā uz tiesvedību citas dalībvalsts tiesā Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 21. panta nozīmē un Beniluksa līguma 42. panta nozīmē.

2. Šā panta 1. punkts neierobežo pieprasījumu sūtīšanas un atbilžu saņemšanas iespēju īpašos gadījumos:

- a) starp dalībvalsts centrālo iestādi un citas dalībvalsts centrālo iestādi vai
- b) starp vienas dalībvalsts tiesu iestādi un citas dalībvalsts centrālo iestādi.

3. Neatkarīgi no 1. punkta, iesniedzot 27. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu, Apvienotā Karaliste un Īrija attiecīgi var deklarēt, ka šo valstu deklarācijā norādītie pieprasījumi un informācija tām jāsaņem ar šo valstu centrālās iestādes starpniecību. Šis dalībvalstis jebkurā laikā ar citu deklarāciju var ierobežot minētās deklarācijas darbības jomu, lai piešķirtu lielāku spēku 1. punktam. Tās šādi rīkojas, kad tajās stājas spēkā Šengenas līguma izpildes konvencijas noteikumi par savstarpējo palīdzību.

Visas dalībvalstis var piemērot savstarpējības principu attiecībā uz iepriekšminētajām deklarācijām.

4. Steidzamā gadījumā visus savstarpējās palīdzības pieprasījumus var iesniegt ar Starptautiskās Kriminālpolicijas organizācijas (Interpola) vai jebkuras citas tādas iestādes starpniecību, kas ir kompetenta saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienību.

5. Ja attiecībā uz pieprasījumiem saskaņā ar 12., 13. vai 14. pantu kompetentā iestāde ir tiesu iestāde vai centrālā iestāde vienā dalībvalstī un policijas vai muitas iestāde citā dalībvalstī, pieprasījumu iesniegšana un atbildēšana uz tiem notiek tieši starp šīm iestādēm. Uz šiem sakariem attiecas 4. punkts.

6. Ja attiecībā uz savstarpējās palīdzības pieprasījumiem saistībā ar 3. panta 1. punktā paredzēto tiesvedību kompetentā iestāde ir tiesu iestāde vai centrālā iestāde vienā dalībvalstī un pārvaldes iestāde citā dalībvalstī, pieprasījumu iesniegšana un atbildēšana uz tiem notiek tieši starp šīm iestādēm.

7. Iesniedzot 27. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu, visas dalībvalstis var deklarēt, ka tām nav saistošs šā panta 5. punkta pirmais teikums vai 6. punkts, vai abi vai ka tās šo noteikumus piemēros tikai konkrētos apstākļos, ko tās precizē. Minēto deklarāciju jebkurā laikā var atsaukt vai grozīt.

8. Ar dalībvalstu centrālo iestāžu starpniecību iesniedz šādus pieprasījumus vai informāciju:

- a) pieprasījumus par aizturētu personu nodošanu uz laiku vai šo personu tranzītu, kā minēts šīs konvencijas 9. pantā, Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 11. pantā un Beniluksa līguma 33. pantā;
- b) sodāmības reģistra informāciju, kā minēts Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 22. pantā un Beniluksa līguma 43. pantā. Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas Papildu protokola 4. pantā minētos pieprasījumus pēc informācijas par sodāmību un pasākumiem tomēr var iesniegt tieši kompetentajām iestādēm.

7. pants

Spontāna informācijas apmaiņa

1. Attiecīgo valstu tiesību aktu robežās dalībvalstu kompetentās iestādes bez attiecīga pieprasījuma var apmainīties ar informāciju par noziedzīgiem darījumiem un 3. panta 1. punktā minētajiem tiesību normu pārkāpumiem, kuru sodīšana vai kārtošana informācijas sniegšanas laikā ietilpst saņēmējas iestādes kompetencē.
2. Ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktus, informācijas sniedzēja iestāde var paredzēt nosacījumus, ar kādiem saņēmēja iestāde izmanto sniegto informāciju.
3. Saņēmējai iestādei šie nosacījumi ir saistoši.

II SADAĻA

DAŽU SAVSTARPĒJĀS PALĪDZĪBAS ĪPAŠU VEIDU PIEPRASĪJUMS

8. pants

Atgūšana

1. Pēc pieprasītājas dalībvalsts pieprasījuma, neskarot labticīgu trešo personu tiesības, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var nodot noziedzīgā ceļā iegūtus priekšmetus pieprasītājas dalībvalsts rīcībā, lai tos atdotu atpakaļ to likumīgajiem īpašniekiem.
2. Piemērojot Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 3. un 6. pantu un Beniluksa līguma 24. panta 2. punktu un 29. punktu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var atteikties no šo priekšmetu atdošanas vai nu pirms, vai pēc to nodošanas pieprasītājai dalībvalstij, ja tādējādi var atvieglot šo lietu atdošanu likumīgajam īpašniekam. Labticīgu trešo personu tiesības netiek ietekmētas.
3. Gadījumā, ja atteikšanās notiek pirms priekšmetu nodošanas pieprasītājai dalībvalstij, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts attiecībā uz šiem priekšmetiem neizmanto ne nodrošinājuma tiesības, ne citas regresa tiesības saskaņā ar nodokļu vai muitas tiesību aktiem.
2. punktā minētais atteikums neierobežo pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesības iekasēt nodokli vai nodevas no likumīgā īpašnieka.

9. pants

Aizturētu personu pārvešana uz laiku izmeklēšanas nolūkā

1. Ja attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu starpā ir panākta vienošanās, dalībvalsts, kas ir pieprasījusi izmeklēšanu, kurā vajadzīga šīs valsts teritorijā aizturētas personas klātbūtne, uz laiku var pārvest minēto personu uz tās dalībvalsts teritoriju, kurā jānotiek izmeklēšanai.
2. Vienošanās attiecas uz kārtību, kādā šo personu uz laiku pārved, un termiņu, kurā šī persona ir jānogādā atpakaļ pieprasītājas dalībvalsts teritorijā.
3. Ja pārvešanai vajadzīga attiecīgās personas piekrišana, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij nekavējoties iesniedz piekrišanas apliecinājumu vai tā kopiju.
4. Aizturēšanas laikposmu pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā atskaita no apcietinājuma laika, kas attiecīgajai personai ir jāizcieš vai būs jāizcieš pieprasītājas dalībvalsts teritorijā.
5. Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 11. panta 2. un 3. punkta, 12. un 20. panta noteikumus šim pantam piemēro *mutatis mutandis*.
6. Iesniedzot 27. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu, katra dalībvalsts var deklarēt, ka līdz vienošanās panākšanai saskaņā ar šā panta 1. punktu vajadzēs šā panta 3. punktā minēto piekrišanu vai tā būs vajadzīga konkrētos deklarācijā norādītos apstākļos.

10. pants

Liecināšana, izmantojot videokonferenci

1. Ja persona atrodas vienas dalībvalsts teritorijā un tai kā lieciniekam vai ekspertam jāliecina citas dalībvalsts tiesu iestādēs un ja tai nav vēlams vai iespējams personiski ierasties citas dalībvalsts teritorijā, šī cita dalībvalsts var pieprasīt liecības sniegšanu, izmantojot videokonferenci, kā paredzēts 2. līdz 8. punktā.

2. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts piekrīt liecināšanai, izmantojot videokonferenci, ar noteikumu, ka videokonferences izmantošana nav pretrunā attiecīgās valsts tiesību pamatprincipiem, un ar nosacījumu, ka tai ir liecības sniegšanai vajadzīgie tehniskie līdzekļi. Ja pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij nav pieejami videokonferences tehniskie līdzekļi, pieprasītāja dalībvalsts var sagādāt šādus līdzekļus, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos.

3. Papildus Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 14. pantā un Beniluksa līguma 37. pantā minētajai informācijai pieprasījumos pēc liecināšanas, izmantojot videokonferenci, norāda iemeslu, kāpēc lieciniekam vai ekspertam nav vēlams vai iespējams ierasties personiski, tiesu iestādes nosaukumu un to personu vārdus, kas uzklausi liecinieku.

4. Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesu iestāde uzaicina attiecīgo personu ierasties saskaņā ar kārtību, kāda paredzēta tās tiesību aktos.

5. Liecināšanai, izmantojot videokonferenci, piemēro šādus noteikumus:

- a) liecības uzklausišanā piedalās pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesu iestāde, kam vajadzības gadījumā palīdz tulks, un tā ir arī atbildīga par liecinātājas personas identificēšanu un pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību pamatprincipu ievērošanu. Ja pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesu iestāde uzskata, ka liecināšanas laikā ir pārkāpti pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību pamatprincipi, tā tūlīt veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka liecināšana turpinās saskaņā ar minētajiem principiem;
- b) pieprasītājas dalībvalsts un pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes vajadzības gadījumā vienojas par liecinātājas personas aizsardzības pasākumiem;
- c) liecības uzklausišanu veic vai vada pieprasītājas dalībvalsts tiesu iestāde saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem;
- d) pēc pieprasītājas dalībvalsts vai liecinātājas personas pieprasījuma vajadzības gadījumā saņēmēja dalībvalsts liecinātājai personai nodrošina tulku;
- e) liecinātāja persona drīkst pieprasīt tiesības nesniegt liecību, ko viņam vai viņai pienāktos darīt saskaņā ar pieprasītājas vai pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

6. Neskarot saskaņotos personu aizsardzības pasākumus, pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesu iestāde pēc liecības uzklausišanas pabeigšanas sastāda protokolu, norādot liecības uzklausišanas datumu un vietu, liecinātājas personas identitāti, visu citu to personu identitātes un funkcijas pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, kuras piedalījās liecības uzklausišanā, visus sniegtos zvērestus un tehniskos nosacījumus, ar kādiem ir notikusi liecības uzklausišana. Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde nosūta šo dokumentu pieprasītājas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

7. Pieprasītāja dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij kompensē videosakaru izveidošanas izmaksas, videosakaru apkalpošanas izmaksas pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, tās pieaicināto tulku darba samaksu un pabalstus lieciniekiem un ekspertiem, kā arī viņu ceļa izdevumus pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ja vien tā neatsakās no visu vai dažu minēto izdevumu kompensācijas.

8. Ja liecinieki vai eksperti dalībvalstu teritorijā tiek uzklausi ti saskaņā ar šo pantu un atsakās liecināt, kad viņu pienākums ir liecināt, vai nesniedz patiesu liecību, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgās valsts tiesību aktus piemērošanu tādā pašā veidā kā tad, ja liecināšana notiktu saskaņā ar attiecīgās valsts procedūru.

9. Ja liecības uzklausišanā, izmantojot videokonferenci, ir iesaistīta apsūdzētā persona, vajadzības gadījumā dalībvalstis pēc saviem ieskatiem un ar savu kompetento tiesas iestāžu piekrišanu var piemērot arī šā panta noteikumus. Tādā gadījumā lēmumu par videokonferences rīkošanu un videokonferences noturēšanas veidu nosaka vienošanās starp attiecīgajām dalībvalstīm saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem un atbilstīgajiem starptautiskajiem instrumentiem, to skaitā ar 1950. gada Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju.

Iesniedzot savu paziņojumu saskaņā ar 27. panta 2. punktu, katra dalībvalsts var deklarēt, ka tā nepiemēros šā panta pirmo daļu. Minēto deklarāciju jebkurā laikā var atsaukt.

Liecības uzklaušīšanu veic tikai ar apsūdzētās personas piekrišanu. Padome ar tiesiski saistošu instrumentu pieņem noteikumus, kas var izrādīties vajadzīgi, lai aizsargātu apsūdzēto personu tiesības.

11. pants

Liecinieku un ekspertu liecināšana, izmantojot telefonsakaru konferenci

1. Ja persona atrodas vienas dalībvalsts teritorijā un tai kā lieciniekam vai ekspertam jāliecina citas dalībvalsts tiesu iestādēs, šī cita dalībvalsts – ja to paredz attiecīgās valsts tiesību akti – var lūgt iepriekšminētās dalībvalsts palīdzību telefonsakaru konferences sarīkošanā, kā paredzēts 2. līdz 5. punktā.

2. Liecības uzklaušīšana, izmantojot telefonsakaru konferenci, var notikt tikai tad, ja liecinieks vai eksperts piekrīt šādai liecības uzklaušīšanas metodei.

3. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts piekrīt liecības uzklaušīšanai, izmantojot telefonsakaru konferenci, ja tas nav pretrunā tās tiesību pamatprincipiem.

4. Papildus Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 14. pantā un Beniluksa līguma 37. pantā minētajai informācijai pieprasījumā pēc liecības uzklaušīšanas, izmantojot telefonsakaru konferenci, norāda tiesu iestādes nosaukumu un to personu vārdus, kas uzklaušīs liecību, un to, ka liecinieks vai eksperts vēlas piedalīties liecības uzklaušīšanā, izmantojot telefonsakaru konferenci.

5. Attiecīgās dalībvalstis vienojas par praktiskiem pasākumiem attiecībā uz liecības uzklaušīšanu. Vienojoties par minētajiem pasākumiem, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts apņemas:

- a) paziņot liecināšanas laiku un vietu attiecīgajam lieciniekam vai ekspertam;
- b) nodrošināt liecinieka vai eksperta identificēšanu;
- c) pārbaudīt, vai liecinieks vai eksperts piekrīt liecināt, izmantojot telefonsakaru konferenci.

Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var pilnīgi vai daļēji pakļaut savu piekrišanu attiecīgajiem 10. panta 5. un 8. punkta noteikumiem. Ja nav panākta citāda vienošanās, 10. panta 7. punkta noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.

12. pants

Pārbaudāmas piegādes

1. Katra dalībvalsts apņemas nodrošināt pārbaudāmu piegāžu atļaušanu tās teritorijā pēc citas dalībvalsts pieprasījuma, veicot tādu nodarījumu kriminālizmeklēšanu, kuru dēļ var piemērot izdošanu.

2. Lēmumu par pārbaudāmu piegāžu veikšanu katrā atsevišķajā gadījumā pieņem pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, ņemot vērā šīs dalībvalsts tiesību aktus.

3. Pārbaudāmas piegādes veic saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts procedūrām. Minētās dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tiesības rīkoties un vadīt, un kontrolēt operācijas.

13. pants

Kopējas izmeklēšanas komandas

1. Pēc savstarpējas vienošanās divu vai vairāku dalībvalstu kompetentās iestādes var izveidot kopēju izmeklēšanas komandu konkrētam mērķim uz noteiktu laiku, ko pēc savstarpējas piekrišanas var pagarināt, lai veiktu kriminālizmeklēšanu vienā vai vairākās dalībvalstīs, kuras ir izveidojušas šo komandu. Komandas sastāvu nosaka vienošanās.

Kopēju izmeklēšanas komandu jo īpaši var izveidot, ja:

- a) dalībvalsts veiktā noziedzīgu darījumu izmeklēšana prasa smagu un rūpīgu darbu, iesaistot citas dalībvalstis;
- b) vairākas dalībvalstis veic noziedzīgu darījumu izmeklēšanu, kurā lietas apstākļi prasa iesaistīto dalībvalstu saskaņotu rīcību.

Jebkura no attiecīgajām dalībvalstīm var iesniegt pieprasījumu izveidot kopēju izmeklēšanas komandu. Komandu izveido vienā no dalībvalstīm, kurā ir paredzams veikt izmeklēšanu.

2. Papildus Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 14. panta un Beniluksa Līguma 37. panta attiecīgajos noteikumos minētajai informācijai kopējas izmeklēšanas komandas izveidošanas pieprasījumi ietver priekšlikumus attiecībā uz komandas sastāvu.

3. Kopēja izmeklēšanas komanda darbojas to dalībvalstu teritorijā, kas ir izveidojušas komandu saskaņā ar šādiem vispārīgiem nosacījumiem:

- a) komandas vadītājs ir tādas kompetentas iestādes pārstāvis, kas piedalās kriminālizmeklēšanā dalībvalstī, kurā darbojas komanda. Komandas vadītājs rīkojas savas kompetences robežās saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem;
- b) komanda īsteno savu darbību saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā darbojas. Komandas locekļi veic savus uzdevumus a) apakšpunktā minētās personas vadībā, ņemot vērā nosacījumus, ko viņu pārstāvētās iestādes ir iekļāvušas nolīgumā par komandas izveidošanu;
- c) dalībvalsts, kurā darbojas šī komanda, veic visus vajadzīgos organizatoriskos pasākumus, lai komanda varētu darboties.

4. Šajā pantā kopējās izmeklēšanas komandas dalībniekus no dalībvalstīm, kas nav dalībvalsts, kurā darbojas komanda, sauc par "norīkotiem" darbam komandā.

5. Kopējās izmeklēšanas komandā norīkotajiem dalībniekiem ir tiesības piedalīties izmeklēšanas pasākumos dalībvalstī, kurā notiek darbība. Tomēr komandas vadītājs konkrētu iemeslu dēļ saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem, kurā komanda darbojas, var nolemt citādi.

6. Kopējās izmeklēšanas komandā norīkotajiem dalībniekiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā komanda darbojas, komandas vadītājs var uzticēt uzdevumu veikt dažus izmeklēšanas pasākumus, ja to apstiprina kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā notiek darbība, un norīkotāja dalībvalsts.

7. Ja kopējai izmeklēšanas komandai jāveic izmeklēšanas pasākumi vienā no dalībvalstīm, kas ir piedalījusies komandas izveidošanā, tie komandas locekļi, ko šī dalībvalsts ir norīkojusi, var lūgt savas kompetentās iestādes veikt šos pasākumus. Minētajā dalībvalstī šos pasākumus izskata saskaņā ar nosacījumiem, ko piemērotu, ja tos prasītu izmeklēšana attiecīgajā dalībvalstī.

8. Ja kopējai izmeklēšanas komandai ir vajadzīga tādas dalībvalsts palīdzība, kas nav piedalījusies komandas izveidošanā, vai trešas valsts palīdzība, kompetentās iestādes valstī, kurā notiek darbība, var lūgt palīdzību citas attiecīgās valsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar atbilstīgajiem instrumentiem vai kārtību.

9. Saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem savas kompetences robežās kopējās izmeklēšanas komandas dalībnieks var sniegt komandai informāciju, kas pieejama dalībvalstī, kura to norīkojusi piedalīties komandas veiktajā kriminālizmeklēšanā.

10. Informāciju, ko dalībnieks vai norīkots dalībnieks ir ieguvis, darbojoties kopējā izmeklēšanas komandā, un kas citādi nav pieejama attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, var izmantot:

- a) mērķim, ar kādu ir izveidota komanda;
- b) lai atklātu un izmeklētu noziedzīgus darījumus un sauktu par tiem pie atbildības, ja iepriekš ir saņemta tās dalībvalsts piekrišana, kurā informācija ir iegūta. Minēto piekrišanu var nedot tikai tad, ja šādas informācijas izmantošana apdraudētu kriminālizmeklēšanu attiecīgajā dalībvalstī vai ja tās sakarā šī dalībvalsts varētu atteikties sniegt savstarpēju palīdzību;

- c) lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai un neskarot b) apakšpunktu, ja pēc tam uzsāk kriminālizmeklēšanu;
- d) citiem mērķiem, ciktāl par to vienojas dalībvalstis, kas izveidojušas komandu.

11. Šis pants neskar citus spēkā esošus noteikumus vai kārtību, kas attiecas uz kopēju izmeklēšanas komandu izveidošanu vai darbību.

12. Ciktāl to atļauj attiecīgo dalībvalstu tiesību akti vai jebkura to starpā piemērojama tiesiska instrumenta noteikumi, var vienoties par kārtību, kādā komandas darbībā iesaistās personas, kas nav to dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji, kuras izveidojušas kopējo izmeklēšanas komandu. Minētās personas, piemēram, var būt to iestāžu amatpersonas, kuras izveidotas, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienību. Tiesības, ko komandas dalībniekiem vai norīkotajiem dalībniekiem piešķir, pamatojoties uz šo pantu, šīm personām nepiemēro, ja vien vienošanās neparedz citādi.

14. pants

Slēpta izmeklēšana

1. Pieprasītāja dalībvalsts un pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var vienoties par palīdzības sniegšanu viena otrai noziegumu izmeklēšanā, ko veic amatpersonas, kuras darbojas ar slēptu vai viltus identitāti (slēptā izmeklēšana).
2. Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumu par pieprasījumu pieņem katrā atsevišķajā gadījumā, ņemot vērā attiecīgos tiesību aktus un procedūras. Dalībvalstis vienojas par slēptās izmeklēšanas ilgumu, sīki izstrādātiem nosacījumiem un attiecīgo amatpersonu tiesisko statusu slēptās izmeklēšanas laikā, ņemot vērā attiecīgo valstu tiesību aktus un procedūras.
3. Slēptā izmeklēšana notiek saskaņā ar to dalībvalstu tiesību aktiem un procedūrām, kuru teritorijā veic slēpto izmeklēšanu. Iesaistītās dalībvalstis sadarbojas, lai nodrošinātu slēptās izmeklēšanas sagatavošanu un uzraudzību un veiktu pasākumus to amatpersonu drošības nodrošināšanai, kas darbojas ar slēptu vai viltus identitāti.
4. Iesniedzot 27. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu, jebkura dalībvalsts var deklarēt, ka šis pants tai nav saistošs. Minēto deklarāciju jebkurā laikā var atsaukt.

15. pants

Amatpersonu kriminālatbildība

Attiecībā uz nodarījumiem, kas veikti pret amatpersonām vai ko amatpersonas pašas ir veikušas, 12., 13. un 14. pantā minētās darbības laikā amatpersonas no dalībvalsts, kas nav dalībvalsts, kurā notiek darbība, uzskata par tās dalībvalsts amatpersonām, kurā notiek darbība.

16. pants

Amatpersonu civiltiesiskā atbildība

1. Ja saskaņā ar 12., 13. un 14. pantu dalībvalsts amatpersonas darbojas citā dalībvalstī, pirmā dalībvalsts atbild par visiem kaitējumiem, ko tie nodarījuši savas darbības laikā, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņi darbojas.
2. Dalībvalsts, kuras teritorijā ir nodarīti 1. punktā minētie kaitējumi, novērs šos kaitējumus saskaņā ar nosacījumiem, ko piemēro šīs valsts amatpersonu nodarītiem kaitējumiem.
3. Dalībvalsts, kuras amatpersonas ir nodarījušas kaitējumu kādai personai citas dalībvalsts teritorijā, pilnībā atlīdzina šai dalībvalstij visas summas, ko tā izmaksājusi cietušajiem vai viņu pilnvarotajām personām.
4. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešajām personām un izņemot 3. punktu, katra dalībvalsts 1. punktā paredzētajā gadījumā atturas pieprasīt atlīdzību par tai nodarītajiem kaitējumiem no otras dalībvalsts.

III SADAĻA

TELEKOMUNIKĀCIJU SAKARU PĀRTVERŠANA

17. pants

Iestādes, kas ir kompetentas pasūtīt telekomunikāciju sakaru pārtveršanu

18., 19. un 20. panta noteikumu piemērošanas nolūkā "kompetenta iestāde" nozīmē tiesu iestādi vai – ja tiesu iestādēm nav kompetences jomā, uz ko attiecas minētie noteikumi, – līdzvērtīgu kompetentu iestādi, kas noteikta, ievērojot 24. panta 1. punkta e) apakšpunktu, un rīkojas kriminālizmeklēšanas nolūkā.

18. pants

Telekomunikāciju sakaru pārtveršanas pieprasījumi

1. Kriminālizmeklēšanas nolūkā kompetenta iestāde pieprasītājā dalībvalstī saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktu noteikumiem var pieprasīt, lai kompetenta iestāde pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī:

- a) pārtver un tūlīt pārraida pieprasītājai dalībvalstij telekomunikāciju sakarus vai
 - b) pārtver, ieraksta un pēc tam pārraida pieprasītājai dalībvalstij telekomunikāciju sakaru ierakstu.
2. Pieprasījumus saskaņā ar 1. punktu var iesniegt attiecībā uz telekomunikāciju sakaru līdzekļa izmantošanu, ko veic pārtveršanas objekts, ja šis objekts atrodas:
- a) pieprasītājā dalībvalstī un pieprasītājai dalībvalstij vajadzīga pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts palīdzība objekta telekomunikāciju sakaru pārtveršanā;
 - b) pieprasītājā dalībvalstī un objekta telekomunikāciju sakarus var pārtvert šajā valstī;
 - c) trešā dalībvalstī, kas ir informēta, ievērojot 20. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un pieprasītājai dalībvalstij vajadzīga pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tehniskā palīdzība, lai pārtvertu objekta telekomunikāciju sakarus.

3. Atkāpjoties no Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 14. panta un Beniluksa līguma 37. panta, pieprasījumi saskaņā ar šo pantu ietver:

- a) norādi par to, kas ir pieprasītāja iestāde;
 - b) apstiprinājumu, ka likumīgs sakaru pārtveršanas rīkojums vai pilnvara ir izdots saistībā ar kriminālizmeklēšanu;
 - c) informāciju, lai identificētu šīs telekomunikāciju sakaru pārtveršanas objektu;
 - d) norādi par to, kādu kriminālnoziedzumu izmeklē;
 - e) vēlamo sakaru pārtveršanas ilgumu un
 - f) ja iespējams, pietiekamus tehniskos datus, un jo īpaši attiecīgo tīkla savienojuma numuru, lai nodrošinātu prasības izpildi.
4. Ja pieprasījumu iesniedz saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu, pieprasījumā jāiekļauj arī faktu kopsavilkums. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var arī pieprasīt papildu informāciju, kas tai ļautu izlemt, vai tā veiktu pieprasīto pasākumu līdzīgā vietējā gadījumā.

5. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts apņemas ievērot prasības saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu:

- a) ja prasību iesniedz 2. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos, iesniedzot 3. punktā minēto informāciju. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var atļaut veikt sakaru pārtveršanu bez papildu formalitātēm;

b) ja prasību iesniedz 2. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā, iesniedzot 3. un 4. punktā minēto informāciju, un ja dalībvalsts veiktu pieprasīto pasākumu līdzīgā vietējā gadījumā. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var pakļaut savu piekrišanu visiem nosacījumiem, ko tā ievērotu līdzīgā vietējā gadījumā.

6. Ja nav iespējama tūlītēja pārraidīšana, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts apņemas ievērot prasības saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, saņemot 3. un 4. punkta informāciju, un ja pieprasīto pasākumu tā veiktu līdzīgā vietējā gadījumā. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var pakļaut savu piekrišanu visiem nosacījumiem, kas būtu jāievēro līdzīgā vietējā gadījumā.

7. Iesniedzot 27. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu, jebkura dalībvalsts var deklarēt, ka 6. punkts tai ir saistošs tikai tad, ja tā nevar nodrošināt tūlītēju pārraidīšanu. Tādā gadījumā otra dalībvalsts var piemērot savstarpējības principu.

8. Iesniedzot pieprasījumu saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, pieprasītāja dalībvalsts var arī pieprasīt ieraksta transkripciju, ja tai ir īpašs iemesls to darīt. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts izskata šādus pieprasījumus saskaņā ar saviem tiesību aktiem un procedūram.

9. Dalībvalsts, kas saņem 3. un 4. punktā paredzēto informāciju, saglabā šīs informācijas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

19. pants

Telekomunikāciju sakaru pārtveršana attiecīgās valsts teritorijā, izmantojot pakalpojumu sniedzējus

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka komunikāciju pakalpojumu sistēmas, kas šo valstu teritorijā darbojas ar vārteju un kas nav tieši pieejamas citas dalībvalsts teritorijā, lai likumīgi pārtvertu šajās valstīs esoša objekta komunikāciju sakarus, citai dalībvalstij ir tieši pieejamas likumīgai sakaru pārtveršanai ar tās teritorijā esoša norīkota pakalpojumu sniedzēja starpniecību.

2. Šā panta 1. punktā minētajā gadījumā dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tiesības veikt sakaru pārtveršanu ar tās teritorijā esoša norīkota pakalpojumu sniedzēja starpniecību, lai veiktu kriminālizmeklēšanu saskaņā ar piemērojamajiem attiecīgās valsts tiesību aktiem un ar noteikumu, ka sakaru pārtveršanas objekts atrodas minētajā dalībvalstī, neiesaistot dalībvalsti, kuras teritorijā atrodas vārteja.

3. Šā panta 2. punktu piemēro arī, ja sakaru pārtveršanu veic pēc pieprasījuma saskaņā ar 18. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

4. Šis pants neattiecas dalībvalsti no pieprasījuma iesniegšanas dalībvalstij, kuras teritorijā atrodas vārteja, lai saskaņā ar 18. pantu veiktu komunikāciju sakaru likumīgu pārtveršanu, un jo īpaši, ja pieprasītājā dalībvalstī nav starpnieka.

20. pants

Telekomunikāciju sakaru pārtveršana bez citas dalībvalsts tehniskās palīdzības

1. Neskarot starptautisko tiesību vispārīgos principus, kā arī 18. panta 2. punkta c) apakšpunktu, saistības saskaņā ar šo pantu piemēro sakaru pārtveršanas rīkojumiem, ko izsniegusi vai atļāvusi dalībvalsts kompetentā iestāde tādas kriminālizmeklēšanas gaitā, kas pēc sava rakstura ir izmeklēšana pēc konkrēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, to skaitā pēc nodarījuma mēģinājumiem, ciktāl tos uzskata par krimināliem saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, lai identificētu un arestētu, apsūdzētu, sauktu pie atbildības vai pieņemtu spriedumu par personām, kuras par to ir atbildīgas.

2. Ja kriminālizmeklēšanas nolūkā telekomunikāciju sakaru pārtveršanu atļauj vienas dalībvalsts kompetentā iestāde ("pārtvērēja dalībvalsts") un sakaru pārtveršanas rīkojumā norādītā objekta telekomunikāciju sakaru adresi izmanto citas dalībvalsts teritorijā ("informētā dalībvalsts"), kuras tehniskā palīdzība nav vajadzīga, lai veiktu sakaru pārtveršanu, pārtvērēja dalībvalsts pārtveršanu dara zināmu informētajai dalībvalstij:

- a) pirms sakaru pārtveršanas, ja, sagatavojot pārtveršanas rīkojumu, tā zina, ka objekts atrodas informētās dalībvalsts teritorijā;
- b) citos gadījumos tūlīt pēc tam, kad tā uzzina, ka sakaru pārtveršanas objekts atrodas informētās dalībvalsts teritorijā.

3. Informācija, ko pārtvērēja dalībvalsts dara zināmu, ietver:

- a) norādi par to, kas ir pieprasītāja iestāde;
- b) apstiprinājumu, ka likumīgs sakaru pārtveršanas rīkojums ir izdots saistībā ar kriminālizmeklēšanu;
- c) informāciju, lai identificētu sakaru pārtveršanas objektu;
- d) norādi par to, kādu kriminālnoziedzumu izmeklē un
- e) sakaru pārtveršanas vēlamu ilgumu.

4. Ja dalībvalsti informē, ievērojot 2. un 3. punktu, piemēro šādus noteikumus:

- a) saņemot 3. punktā paredzēto informāciju, informētās dalībvalsts kompetentā iestāde tūlīt un vēlākais 96 stundu laikā sniedz atbildi pārtvērējai dalībvalstij, lai:
 - i) atļautu veikt vai turpināt sakaru pārtveršanu. Informētā dalībvalsts var pakļaut savu piekrišanu visiem nosacījumiem, ko tā ievērotu līdzīgā vietējā gadījumā;
 - ii) pieprasītu neveikt vai izbeigt sakaru pārtveršanu, ja pārtveršana nebūtu atļaujama, ievērojot informētās dalībvalsts tiesību aktus vai arī Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijas 2. pantā minēto iemeslus. Ja informētā dalībvalsts izvirza šādu prasību, tai jāpamato savs lēmums rakstveidā;
 - iii) šā apakšpunkta ii) daļā minētajos gadījumos – lai pieprasītu neizmantot materiālus, kas jau ir pārtverti, objektam atrodoties tās teritorijā, vai pieprasītu tos izmantot tikai saskaņā ar tās norādītiem nosacījumiem. Informētā dalībvalsts pārtvērējai dalībvalstij dara zināmu minēto nosacījumu pamatojumu;
 - iv) lai sākotnējam 96 stundu termiņam pieprasītu īsu pagarinājumu – ne vairāk kā astoņas dienas, par ko vienojas ar pārtvērēju dalībvalsti –, lai veiktu iekšējās procedūras saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Informētā dalībvalsts pārtvērējai dalībvalstij rakstiski dara zināmus nosacījumus, kas, ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktus, pamato pieprasīto termiņa pagarinājumu;
- b) kamēr informētā dalībvalsts nav pieņēmusi lēmumu, ievērojot a) apakšpunkta i) un ii) daļas, pārtvērēja dalībvalsts:
 - i) var turpināt pārtveršanu un
 - ii) nedrīkst izmantot jau pārtverto materiālu, izņemot:
 - ja attiecīgās dalībvalstis ir vienojušās citādi vai
 - lai veiktu steidzamus pasākumus un novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai. Informētajai dalībvalstij dara zināmu katru šādu izmantošanu un attiecīgo pamatojumu;
- c) informētā dalībvalsts var pieprasīt lietas faktu kopsavilkumu un vajadzīgo papildu informāciju, lai varētu izlemt, vai tā atļautu sakaru pārtveršanu līdzīgā vietējā gadījumā. Šāds pieprasījums neietekmē b) apakšpunkta piemērošanu, ja vien informētā dalībvalsts un pārtvērēja dalībvalsts nav vienojušās citādi;

- d) dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbildes sniegšanu 96 stundu laikā. Šajā sakarā tās norīko kontaktpunktus, kas darbojas dežūrrežīmā 24 stundas diennaktī, un norāda tos savos paziņojumos saskaņā ar 24. panta 1. punkta e) apakšpunktu.
5. Informētā dalībvalsts saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem saglabā tās informācijas konfidencialitāti, kas sniegta saskaņā ar 3. punktu.
6. Ja pārtvērēja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 3. punktu sniedzamā informācija ir īpaši slepena, kompetentajai iestādei to var pārraidīt ar īpašas iestādes starpniecību, ja attiecīgās dalībvalstis šajā sakarā ir panākušas divpusēju vienošanos.
7. Iesniedzot savu paziņojumu saskaņā ar 27. panta 2. punktu vai jebkurā laikā pēc tam, visas dalībvalstis var deklarēt, ka tām nebūs vajadzīga šajā pantā paredzētā informācija par sakaru pārtveršanu.

21. pants

Atbildība par telekomunikāciju operatoru izdevumiem

Pieprasītāja dalībvalsts sedz telekomunikāciju operatoru vai pakalpojumu sniedzēju izdevumus, kas radušies, izpildot pieprasījumu saskaņā ar 18. pantu.

22. pants

Divpusēji nolīgumi

Šī sadaļā neliedz noslēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās starp dalībvalstīm, lai atvieglotu esošo un nākotnes tehnisko iespēju izmantošanu attiecībā uz telekomunikāciju sakaru likumīgu pārtveršanu.

IV SADAĻA

23. pants

Personas datu aizsardzība

- Personas datus, ko dara zināmus saskaņā ar šo konvenciju, drīkst izmantot dalībvalsts, kam tie ir nodoti:
 - tādas tiesvedības nolūkā, uz ko attiecas šī konvencija;
 - citās tiesas un administratīvās procedūrās, kas ir tieši saistītas ar a) apakšpunktā minēto tiesvedību;
 - lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai;
 - jebkuram citam mērķim – tikai ar datu devējas dalībvalsts iepriekšēju piekrišanu, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav saņēmusi tās personas piekrišanu, uz ko attiecas dati.
- Šo pantu piemēro arī tiem personas datiem, kas nav darīti zināmi, bet saskaņā ar šo konvenciju ir iegūti citā ceļā.
- Konkrētos gadījumos datu devēja dalībvalsts var pieprasīt, lai personas datu saņēmēja dalībvalsts informē par datu izmantošanu.
- Ja uz personas datu izmantošanu ir attiecināti nosacījumi, ievērojot 7. panta 2. punktu, 18. panta 5. punkta b) apakšpunktu, 18. panta 6. punktu vai 20. panta 4. punktu, šie nosacījumi ir noteicošie. Ja šādu nosacījumu nav, piemēro šā panta noteikumus.
- Attiecībā uz informāciju, kas iegūta saskaņā ar 13. pantu, 13. panta 10. punkta noteikumi ir noteicošie, salīdzinot ar šo pantu.

6. Šā panta noteikumus nepiemēro personas datiem, ko dalībvalsts ieguvusi saskaņā ar šo konvenciju un kas cēlusies no šīs dalībvalsts.

7. Parakstot konvenciju, Luksemburga var deklarēt, ka gadījumos, kad saskaņā ar šo konvenciju Luksemburga personas datus dara zināmus citai dalībvalstij, piemēro šādus noteikumus:

ievērojot 1. punkta c) apakšpunktu, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav ieguvusi tās personas piekrišanu, uz ko attiecas dati, konkrētā gadījumā Luksemburga var pieprasīt, lai personas datus izmanto tikai 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajam mērķim ar iepriekšēju Luksemburgas piekrišanu attiecībā uz tiesvedību, kurai Luksemburga būtu varējusi atteikt vai ierobežot personas datu nodošanu vai izmantošanu saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem vai 1. pantā minētajiem instrumentiem.

Ja konkrētā gadījumā Luksemburga atsakās piekrist dalībvalsts pieprasījumam saskaņā ar 1. panta noteikumiem, tai jāpamato savs lēmums rakstveidā.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

Paziņojumi

1. Iesniedzot 27. panta 2. punktā minēto paziņojumu, katra dalībvalsts sagatavo pārskatu, kurā papildus Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencijā un Beniluksa līgumā jau norādītajām iestādēm ir nosauktas iestādes, kas ir kompetentas piemērot šo konvenciju un piemērot noteikumus par savstarpēju palīdzību krimināllietās starp dalībvalstīm un 1. panta 1. punktā minētos instrumentus, to skaitā:

- a) kompetentās pārvaldes iestādes 3. panta 1. punkta nozīmē, ja tādas ir;
- b) vienu vai vairākas centrālās iestādes 6. panta piemērošanas nolūkā, kā arī iestādes, kas ir kompetentas kārtot 6. panta 8. punktā minētos pieprasījumus;
- c) policijas vai muitas iestādes, kas ir kompetentas 6. panta 5 punkta nolūkā, ja tādas ir;
- d) pārvaldes iestādes, kas ir kompetentas 6. panta 6. punkta nolūkā, ja tādas ir; un
- e) iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas 18., 19. un 20. panta 1. līdz 5. punkta piemērošanas nolūkā.

2. Saskaņā ar 1. punktu sagatavotos pārskatus var grozīt pilnīgi vai daļēji jebkurā laikā, ievērojot tādu pašu procedūru.

25. pants

Atrunas

Attiecībā uz šo konvenciju nav pieļaujamas atrunas, izņemot tajā skaidri noteiktās atrunas.

26. pants

Teritoriālā piemērošana

Šīs konvencijas piemērošana Gibraltārā sāksies pēc tam, kad uz Gibraltāru būs attiecināta Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencija.

Apvienotā Karaliste rakstiski informē Padomes prezidentu par to, kad tā vēlēšies piemērot konvenciju Normandijas salām un Menas salai, pēc tam, kad uz tām būs attiecināta Eiropas Savstarpējās palīdzības konvencija. Lēmumu par šo pieprasījumu pieņems Padome, visiem tās locekļiem lemjot vienprātīgi.

27. pants

Stāšanās spēkā

1. Šo konvenciju pieņem dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.
2. Dalībvalstis ziņo Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāram par konstitucionālo procedūru pabeigšanu šīs konvencijas apstiprināšanai.
3. Šī konvencija stājas spēkā astoņās attiecīgajās dalībvalstīs 90 dienas pēc tam, kad ar 2. punktā minēto paziņojumu ir nākusi klajā valsts, kas bija Eiropas Savienības dalībvalsts laikā, kad Padome pieņēma lēmumu par šīs konvencijas izveidi, un kas ir astotā pēc kārtas šo formalitāšu izpildīšanā.
4. Jebkuram dalībvalsts paziņojumam, kas seko 2. punktā minētā astotā paziņojuma saņemšanai, ir tādas sekas, ka 90 dienas pēc turpmākā paziņojuma saņemšanas šī konvencija stājas spēkā starp šo dalībvalsti un tām dalībvalstīm, kurās konvencija jau ir stājusies spēkā.
5. Kamēr konvencija nav stājusies spēkā saskaņā ar 3. punktu, katra dalībvalsts, iesniedzot 2. punktā minēto paziņojumu vai jebkurā laikā pēc tam, var deklarēt, ka tā piemēros šo konvenciju savās attiecībās ar dalībvalstīm, kuras ir sagatavojušas tādu pašu deklarāciju. Minētās deklarācijas stājas spēkā 90 dienas pēc to deponēšanas.
6. Šo konvenciju piemēro tādai savstarpējai palīdzībai starp attiecīgajām dalībvalstīm, ko sāk pēc konvencijas spēkā stāšanās dienas, vai piemēro saskaņā ar 5. punktu.

28. pants

Jaunu dalībvalstu pievienošanās

1. Šai konvencijai var pievienoties jebkura valsts, kas kļuvusi par Eiropas Savienības dalībvalsti.
2. Šīs konvencijas tekstam, ko sagatavojusi Eiropas Savienības Padome, pievienojošās valsts valodā ir jābūt autentiskam.
3. Pievienošanās dokumentus glabā deponētārs.
4. Šī konvencija stājas spēkā attiecībā uz jebkuru tai pievienojušos valsti deviņdesmit dienas pēc datuma, kad nodod glabāšanā pievienošanās dokumentu vai šīs konvencijas spēkā stāšanās dienā, ja tā vēl nav stājusies spēkā, kad beidzas minētais deviņdesmit dienu laikposms.
5. Ja šī konvencija vēl nav stājusies spēkā pievienošanās dokumenta deponēšanas laikā, pievienojušās valstis piemēro 27. panta 5. punktu.

29. pants

Stāšanās spēkā Islandē un Norvēģijā

1. Neskarot 8. pantu Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes starpā noslēgtajā nolīgumā attiecībā uz šo valstu asociēšanu Šengenas normu ieviešanā, piemērošanā un papildināšanā ("Asociācijas nolīgums"), 2. panta 1. punktā minētie noteikumi stājas spēkā Islandē un Norvēģijā 90 dienas pēc tam, kad Padome un Komisija, ievērojot Asociācijas nolīguma 8. panta 2. punktu, ir saņēmušas informāciju par šo valstu konstitucionālo prasību izpildi minēto valstu savstarpējās attiecībās ar jebkuru dalībvalsti, kurā šī konvencija jau ir stājusies spēkā, ievērojot 27. panta 3. vai 4. punktu.
2. Šīs konvencijas stāšanās spēkā dalībvalstī pēc tam, kad 2. panta 1. punktā minētie noteikumi ir stājusies spēkā Islandē un Norvēģijā, nozīmē šo noteikumu piemērošanu arī šīs dalībvalsts un Islandes un Norvēģijas savstarpējās attiecībās.
3. Līdz dienai, kas nosakāma, ievērojot Asociācijas nolīguma 15. panta 4. punktu, 2. panta 1. punktā minētie nosacījumi nekādā gadījumā nav saistoši Islandei un Norvēģijai.

4. Neskarot iepriekšminētos 1., 2. un 3. punktu, 2. panta 1. punktā minētie noteikumi stājas spēkā Islandē un Norvēģijā ne vēlāk kā dienā, kad konvencija stājas spēkā piecpadsmitajā valstī, kas bija Eiropas Savienības dalībvalsts laikā, kad Padome pieņēma aktu par šīs konvencijas izveidi.

30. pants

Depozitārijs

1. Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretārs darbojas kā šīs konvencijas depozitārijs.

2. Depozitārijs publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* informāciju par dokumentu pieņemšanas un pievienošanās gaitu, deklarācijām un atrunām, kā arī jebkurus citus paziņojumus attiecībā uz šo konvenciju.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo de dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

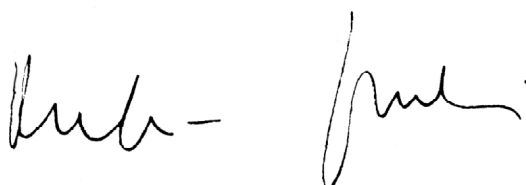
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

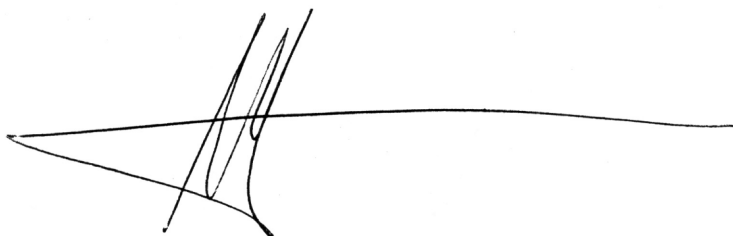
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Alfred

Por el Gobierno del Reino de España

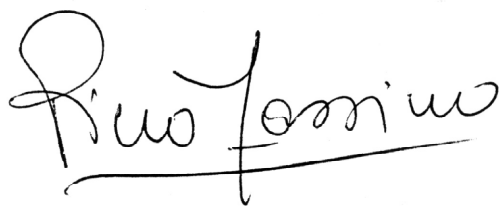
Pour le gouvernement de la République française

Flichtthe Grignon

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

John Zaoghe.

Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, reading "Romano Prodi". The signature is written in a cursive style with a horizontal line underneath.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a horizontal line with a small flourish at the end.

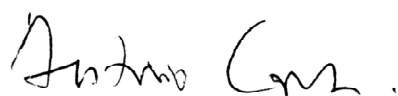
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, reading "H. van der Laan". The signature is written in a cursive style.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading "H. Peter Holm". The signature is written in a cursive style.

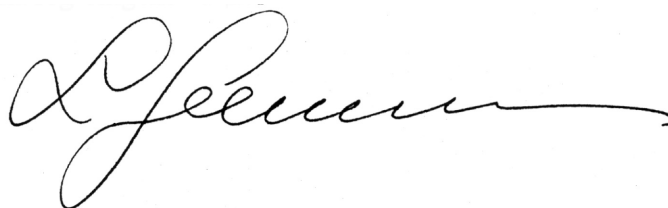
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

—

Padomes Deklarācija par 10. panta 9. punktu

Apsverot 10. panta 9. punktā minētā instrumenta pieņemšanu, Padome respektē visu dalībvalstu saistības saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju.

Apvienotās Karalistes deklarācija par 20. pantu

Šī deklarācija ir saskaņota un neatņemama konvencijas daļa.

Apvienotajā Karalistē 20. pantu piemēro attiecībā uz sakaru pārtveršanas pilnvarām, ko valsts sekretārs izsniedzis policijai vai VM muitas un akcīzes nodokļa dienestam, ja saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem par sakaru pārtveršanu pilnvarā norādītais mērķis ir smaga nozieguma atklāšana. To piemēros arī šādām pilnvarām, kas izsniegtas drošības dienestam, ja saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem šis dienests atbalsta izmeklēšanu, kuras pazīmes ir aprakstītas 20. panta 1. punktā.
